

PRZYWITOWAĆ (5) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf przywitować (3). ◇ *praet 3 sg f* przywitowała (1). ◇ [3 *pl m pers* przywitowali.] ◇ *part praes act* przywitując (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przywitać.

Pozdrawiać słownie lub za pomocą przyjętych gestów osobę spotkaną, przybyłą lub do której się przybyło (5) : Niektorzy [książęta ruskie] przeciw iemu [królowi Bolesławowi] wyieżdżali przywitować/ á drudzy w tył záieżdżali/ drudzy z bokow/ ípráwiwízy íe w vffce *BielKron* 353v, 243v; *Iungere dextras, Przywtiowác* [!]. *Mącz* 84a.

przywitować kogo (1): [y przywythowały Iezufza wyelmoznye klyekaiącz *RozmyślDomin* 4, 80, 96.] *Cf przywitować kogo kim.*

przywitować kogo kim [= zwracając się do witanego tym określeniem] (1): *Tullia żoná Tárquiniufowá íiedząc ná fáníach/ głósem mężá Tárquiniufá krolem przywitowála* *BielKron* 103v.

a. *Oddawać cześć* (1) : Ktorąż [Maryję] gdy tak wefele w pirwífy kor z ípiéwanijm wprowadzili/ wílfytka rzéífá niebieská przywitowatz ij chwalitz íéy fwiétą miloftz poczęła. *OpecŻyw* 182v.

Formacje współrdzenne cf WITAĆ.